

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

VIII. Argumentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

VI. ARGUMENTUM.

Virtutes non sunt confundendæ cum Paulus discernat: Fides,
Spes, Dilectio tria hæc, sed maior inter has dilectio,
Fiducia est actio seu actus spei,

Ergo fiducia est discernenda à fide.

RESPONDEO ad Maiorem. Verum est, virtutes non esse confundendas, sed recte intelligendæ sunt discrimina. Nam fides non est tantum notitia, sed est simul assentiri promissioni, in qua offeruntur remissio peccatorum, reconciliatio, donatio Spiritus sancti & vitæ æternæ. Et est fiducia acquiescens in Deo propter mediatorem, accedens ad Deum, & accendens inuocationem, & clamans abba pater. Ergo quia fides in præsentia accipit remissionem peccatorum & reconciliationem, est fiducia præsentis beneficii. Sed spes est certa expectatio vitæ æternæ, gratis dandæ propter mediatorem, & est expectatio mitigationis penarum corporalium, iuxta voluntatem Dei. Cum igitur fiducia nominatur actus spei, intelligitur fiducia futuræ liberationis, seu futuræ mitigationis. Dilectio est obedientia, quæ prælucent in fide præstatur Deo, iuxta omnia mandata, sic ut cor lætetur in Deo.

VII. ARGUMENTUM.

Mala opera damnant,

Ergo bona saluant, quia contraria habent contrarios effectus.

RESPONDEO. Contraria, si sint pariter integra, habent contrarios effectus. Sed mala opera sunt integre mala, quod de non renatis manifestum est. Nam etiam si in Aristide & Scipione sunt magnæ virtutes, quia nisi esset aliquorum gubernatorum excellens virtus & sapientia, non posset conservari humana societas: Tamen hæc virtutes non sunt impletio legis, manent in corde tenebræ de Deo & de filio Dei, dubitationes & horrendi fremitus aduersus Deum. Deinde manifestum est, etiam in renatis, quanquam est in eis incoata obedientia, tamen non esse integram legis impletionem. Ideo dicitur in Psalmis: Non iustificabitur in conspectu tuo, omnis viuens. Et Iob cap. 9. inquit: Vere scio, quod non iustificetur homo coram Deo. Cum igitur non sit integra obedientia, non valet consequentia: Mala opera damnant. Ergo bona opera saluant, quia contraria non sunt æqualia. Hæc antithesis illustret beneficium Christi, qui tegit reliqua peccata in renatis, iuxta dictum: Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum recta sunt peccata, id est renati placent propter mediatorem, non propter propriam dignitatem, quia incoata obedientia adhuc procul abest a perfectione legis.

VIII. ARGUMENTUM.

Impossibile est nosse voluntatem Dei erga nos, iuxta dictum:

Quis consiliarius eius fuit?

Credere

Crede quod habeas remissionem peccatorum, est aliquid a seuerare & affirmare de voluntate Dei erga nos, Hæc igitur affirmatio est impossibilis.

R E S P O N D E O. Hæc ipsa imaginatio Academica seu Pythonia omnium hominū mentes turbat. Sed maiorem constantissime argui oportet de voluntate reuelata. Ac primum de lege manifestissimum est, sciri voluntatem Dei in lege reuelatam, iuxta dicta: Nolite errare, scortatores, adulteri, homicidæ non possidebunt regnum Dei. Lex enim ideo patefacta est in creatione, & deinde sæpe repecta, ut sciatur quod sit Deus, & qualis sit, & quod velit nos esse condonari suæ sapientiæ, quod sit vindex. Et huic noticiæ addit testimonium in quotidianis & horribilibus pœnis scelerum. **S E C U N D O** enim immensa bonitate Deus propter filium & per eum reuelauit voluntatem de remissione peccatorum & reconciliatione in Euangelio, iuxta dictum: Filius qui est in sinu patris, ipse enarrauit nobis. Hanc ipsam ob causam tradita est promissio gratiæ, quia ratio naturalis non reddet hanc admirandam voluntatem Dei de remissione. Et hæc reuelatio de reconciliatione & restitutione humanæ naturæ per filium, discernit Ecclesiam ab omnibus gentibus. Ideo sciendum est, hæc reuelationem opponendam esse naturali & Academicæ dubitationi.

S E D opponit hoc argumentum humana ratio: Adde etiam conditio legi: Hoc fac & viuere. Cum igitur non facti sit legi Dei, debitandum est, &c. Respondeo. Et hoc ipsum in reuelatione Euangelij considerandum est, ideo immensa misericordia missum esse filium, ut nos à maledictione legis redimeret, & gratis propter filium deus reconciliationem. Quanquam autem pœnitentia necessaria est (sive parua, sive magna) tamen remissio non pendet ex dignitate pœnitentiae, sed propter mediatorem & gratuita & certa est. Dauid post lapsum agens pœnitentiam, statuit se vere recipi in gratiam audita hæc vox Domini abstulit peccatum tuum. Eadem est vox Euangelij ad singulos agentes pœnitentiam. Et mandatum immutabile est, ut filio Dei credamus; Hunc audite: In hac breui responsione fontes cordis reuelantur, patefactio & discrimen legis & Euangelij, discrimen voluntatis reuelatæ, & non reuelatæ, &c.

I X. ARGUMENTVM.

Prorsus simile argumentum est, quod huc detorquetur ex capite 2. Ecclesiastæ non recte enarrato: Nescit homo, aut more vel odio dignus sit.

R E S P O N D E O. Hæc sententia prorsus congruit cum doctrina de fide, quam recitauimus, quia reuocat homines in iudicium spectaculis humanorum euentuum in hac vita ad verbum. Non videt homo de fauore & odio Dei ex secundis aut aduersis rebus in hac